

گیژه ههرزه کاره کانمات

نووسینی: پزیشک سۆزان برۆنیه
 وەرگیرانی: شاکر فتاح

ئەم هەڵسەنگاندنە لە لایەن مامۆستا ئیبراهیم ئەمین
 بالدارەوه سەبارەت بە گرنگی بابەتەکە نووسراوە.

بەپێستی ئەو بیروباوەرانە، ئەوەندە تر ووتەکانی دکتۆرە
 سۆزانی بەھادارو دلگیرتر و کاریگەرتر کردووە.
 ئیمە ی کوردەواری، لەم پلەیەدا پێویستیمان بە کجار
 زۆرە بەم جوۆرە وێژە ی پەروردهی یانە، کە پێی ژبانی
 ئەمپرومان بۆ روون بکەنەو - ئەو ژبانە ی، کە زۆر
 بەگور و فراوانی لە گۆرانیکی پێوچانی رۆژبەرۆژدا یە.
 نووسینەکی دکتۆرە سۆزان هەرچەند بۆ ناوچە یەک و
 جوۆرە شارستانی یەکی جیاواز لەھی ئیمە نووسراوە، بەلام
 لەرووی سروشت و مەوڵایەتی و ژبانی کۆمەلایەتی
 ئەمرو ی ئیمەو بەدوورنی یە. کچانی ئیمەش هەرەک هی
 ئەوان هەمان بیرو تاسەو قولیان تیا دیتە جوولە، بەلام
 ما کە کە یان رەنگە لە هەندیک روووەو بەجوۆریکی جیاوازر
 دەرکەویت.

بۆ بەرەنگار بوون و چارەسەرکردنی ئەو کارەسات و
 ،بەسەرھات و رووداوانە ی بەھویانەو بەرپادەبن . . . وە بۆ
 دەست پێش کەری کردن و خوێساراستن لی یان، دەبیت
 بزاین چۆن بچینە بنج و بناوانی ھۆبەکانیانەو . . . چوینش
 بتوانین، ئەو تەوژم و قولپ و گێژەلووکانە بۆ دامرکاندنیانە،
 بەلایەکی پێمەترسیا دەر بازیان بکەین، پێ ئەو ی بەتێژ
 کاریکی ناپەسند بکەنە سەر ئەندیشەو دل و دەروون و
 کرداری کچەکانمان .

ئیبراهیم ئەمین بالدار

ئەم باسە ، کە (دکتۆرە سۆزان برۆنیه) نووسینی و
 مامۆستا شاکر فتاح وەری گێراوە بۆ کوردی رەفتاری - بیرو
 ئەندیشەو ھەست و کرداری سەرزاری و ژیرزاری - ئەو
 گیژە تازە پێگەشتوانە پێشان دەدات، کە گەشتوونەتە
 ھەرەتی ھەرزه کاری.

جاسە کە گەلێک پر بایەخ و بەنرخە، نووسەرە
 سەرەتایی یە کە ی زۆر بەشارەزایی و ھەستایی، بەقولی و
 فراوانی چۆتە بنج و ترانسی پناونی ھۆی رەفتارەکانی کچە
 ھەرزه کارەکانەو بە شیوہ یەکی زانستی یانە ی ساکاری
 روون و رەوانی دیاری کراو، پێشانمان دەدات، کە
 کچولان لەو دەمە ی تەمەنیانا بێرە کەنەو، دلایان بەچی یەو
 خەریک دەبیت، شوین کام خولیا دەکەون و ، چۆن ھەمە
 چەشتە خوژگەو، تاسەو تەزووی جوۆر جوۆر رایان دەرژەنن و
 رایان دەپسکینن و ئەیانخەنە گێژاویکی پر لە ھەمە رەنگە
 ھەست و سۆز و قولپ و تاسەو . . . پر لە مووچرک و
 راجەنین و خوتو کەو تەزوووە . . . پر لە تاوتوای ناوای و،
 سەرسامی ، حەپەسان و پێباکی یەو .

نووسەری بەنرخ ی بەرزی شاکر فتاح ، زۆر
 بە جوانی، خۆمانە، بە ھونەر مەندی یەکی ھەلکەوتوانەو،
 وەری گێراوەتە سەر کوردی ، بە چابوکی یانەو
 رەوان بێژی یەکی پێھاوتایی یانە، بە ووشە ی بەتاوی پر

بلندی و، نارام و، دوستایه تی و، دلته پری. له بهرته وه زور له زانکونانی ئه وروپا و ئه مریکا، (خویندنگا) یان کردوته وه بو دایک و باوکه کان، تا تیندا فیری زانست و هونه ری په روره کردن بین و له شیوه به کی پاک و راست و دوروستدا بتوانن منداله کانیا ن په روره بکه ن. جا هه روه که له مه وپیش پیشانم دا، یه کی که له و زانکویانه (زانکوی سوربون) ه که له شاری (پاریس) دایه، له خاکسی (فه رهنسه) دا خویندنگایه کی له م جوړه ی بو دایک و باوکه کان کردوته وه. پیوسته ئه وه پیش بلیم:

هه رچه نده (کومه لایه تی ی کورده واری) و (کومه لایه تی ی فه رهنسه یی) زور له یه کتر جیاوازن، به لام ئه و گیر و گرفتانه ی (به زیشک سوزان برۆینه) لی یان ده ووی و چاریان بو ده دوزینه وه، هه ندیکیا ن له ناوچه ی کوردستانیشدا باون، هه ندیکی تریشیا ن وا خه ریکن سه ر هه لده دن له ناوماندا بینجگه له وه پیش هوش و دل و ده روونی کچوله کانی ئیمه پیش، به چه شن ی کچوله فه رهنسه یی یه کان، به بیرو هه ست و تاسه و ته زوو و جوش و خروش له تمه نی هه رزه کاری یاندا دینه جوش. ئه وه نده هه یه له شیوه به کی تاییه تی ی خو مانه دا ده ریانده برن وده رده که ون و ماکه که یان به رچاومان ده که ویت.

له (17 - 30) ی مانگی میوه خووش (ته مووز) ی 1968 به دواوه (ئافره تانی کورد) وه که هه موو خوشکه کانی تریان له عیراقددا، به پی یاسایه کی تاییه تی. (پارت) و (شورش)، ئه و مافانه ی که پیاوان هه یانبوو پی یان به خشین له بهرته وه له وساکه وه تا ئیستا، رۆز به رۆز، باری ئافره تانمان له گورران و گه شه کردندا یه له بهرته وه پیوسته باوک و دایکه به ریزه کانمان هه ر له ئیستا که وه خویمان ئاماده بکه ن و بکه ونه جم و جول بو ئه مه ی به شینه یی و به زرنگانه چاره سه ری هوی ئه و کاره سات و، به سه رهات و، رووداوانه بکه ن که دوورینه بقه ومین له

ئهم نووسراوه نایابه ی که ئیمرو پیشه کی (خوینده واران ی کوردی) به ریزی ده کم، له لایه ن خاوه ن لیکولینه وه ی فه رهنسه یی یه وه، (به زیشک سوزان برۆینه) به زمانی فه رهنسه یی، له ساله په نجایی یه کانددا، وه که ووتاریک له (خویندنگای دایک و باوک) دا، که له (زانکوی سوربون) ی شاری (پاریس) له خاکسی (فه رهنسه) دا دامه زرابوو، خویندرا بووه وه. نووسه ری میسری یش که ناوی (کلیم ابوسیف) ه له گوڤاری (کتابی) له (قاهره) له میسردا که خاوه نه که ی (حلمی مراد) ه، له ژماره (44) و (45) ی سالی 1955 دا به کورت کراوه یی په رچه می کردبوو به عه ره بی و بلاوی کردبووه وه. جی داخه که نووسراوه فه رهنسه یی یه کم ده ست نه که وت تا بزائم له ج سالی کدا چاپ کراوه.

به لام چونکه خاوه نی گوڤاری (کتابی) پیشه ی ئه وه بوو کورت کراوه ی نووسراوه کانی جیهانی ی به عه ره بی بلاوده کرده وه، زورتر بیس بو ئه وه ده چی که له ساله په نجایی یه کانددا نووسراوه که به فه رهنسه یی بلاو کرایته وه. له راستیدا ئه و (خویندنگای دایک و باوک) ه ی که له زانکوی (سوربون) دا دامه زرابوو گه لیک پسپورانی تریش ووتارانی تری به نرخیان تیدابوو، بو دایک و باوکه کان، یاخود بو ئه وانه ی خه ریکن ده بن به خاوه ن خیزان، خووش به ختانه منیش هه ندیک له و ووتارانم هه ر له و گوڤاره وه، به زمانی عه ره بی ده ست که وت و کردمن به کوردی. له وانه سیانیا ن له گوڤاری (ئوتونومی) ی سه ره به (ئه نجومه نی یاسادانانی ناوچه ی کوردستان) دا که له شاری (هه ولی) دا ده رده چی بلاو کرده وه.

په روره کردنی مندا ل له ده ست هه موو دایک و باوکیک نایه ت. چونکه شاره زایی یه کی زوری ده وی له (زانست) و (هونه ری په روره کردن) و (زرنگه کاری) دا. هه روه ها په ووشت و خوویه کی دادپه روه رانه و، تیکوشانیکی بی وچانی دلسوزانه ی ده وی، که پر بی له پاکسی و

کچه کانیان، ته گهر هوپه کانیان نه دوزنه وه و ده ست -
 پيشکهری نه کهن له چاره سرکردنياندا پيوسته بزائن چون
 ده چنه بنج ويناواني هوپه کانی نه کاره ساتانه وه. که
 چاوه روان ده کړی بقمین. هه روه ها پيوسته ته وپيش بزائن
 چون ته و ته ووزم و جوش و خروش و گيژه لووکانه، که دینه
 ناو هوش و دل و دهر وونی کچه کانیانو، بو
 دامراکاندنه وپیان، به لایه کی بی مه ترسيدا دهر باز بکه
 ، بی ته ووی بهیلن کاریکی ناپه سندن بکه نه سر ته ندیشه و
 دل و دهر وون و کرداری کچه کانیان.

ثیر ته مه نده و هیوادارم دایک و باوک به پریزه کانمان له
 خویندنه ووی ته م نووسراوه ناوازه و نایابه، که لک و فەر
 وهر بگرن و، که لک و فهریش به کچه کانیان به خشن.

شاکر فتاح

«خواهونی پرژهی خوینده واری کورد»

ئاگاتان له خوتان بی کچه که تان گوږراوه

گه لیک جار ته م قسه به مان گوئی لی ده بی، که باوک و
 دایکه کان به کچه کانی خویان ده لئین: «کس له توانایی یدا نه
 له م کچانه تی بگات، ته مان به ته واهه تی گوږراون» که چی که
 گوتمان له کچه کانی ده بی، به نیوه مل که چی و نیوه
 سرکیشی به که وه سکالا له ده ست باوک و دایکه کانی خویان
 ده که ن، وهرامی ته بوکله بزله بیان ده ده نه وه ده لئین: «باوک و
 دایکه کانمان تیمان ناگه» . .

تیمه پش پشی لی ده نیین که په ی بردن به و گوږرانه
 بنچینه بی بهی که له کچه کانماندا دیاری ده دات کاریکی ئاسان
 نه. ته و ده ته مه نیان له ناوه ند دوازه سالی و بیست سالی دایه .
 به لام ده مانه ووی ته وهر سپین: «تهی دایکه کان خویان له م
 ته مه نه و ته نه پریون؟ . . که واته بوچ ناتوانن له م ته مه نه دا له
 کچه که ی خویان تی بگه ن؟» زوری بی ناچی هه ست به وپیش

ده که یین که بیروهری کاریکی ئاسان نه چونکه کاره ساتی زیان
 بیرو هوشی دایکه کانی گوږیوه! ته و نه ده هیه خوش به ختانه
 سپوږانی واپه یدا بوون که به سالان ته مه نی خویان
 به خت کردوه له لیکوئینه ووی گیر وگرفته کانی هه رزه کاری و
 هه رزه کاراندا. له به رته وه له توانایی یاندا هیه که به ره می
 لیکوئینه ووی تیگه یشته کانی خویان پيشکesh به باوک و دایکه کان
 بکه ن . .

. . خانمه که م! . . کچه که ت له ساوایی دهر چوه . . که واته
 ناتوانیت له سر بنچینه ی ته و بیسه هه له به ی خوت له گه لیدا
 بجووتیته وه باش ته ماشای بکه . . ته و او سه رنجی لی بده . .
 ده م وچاوی گوږراوه . . شیشه ویشی هه ر گوږراوه . . تیشه ویش
 باوک و دایکه کان خوتان به هه له دا ده بن، ته گه ر و بزائن که کچ
 پیگه یشت، پیگه یشته که ی هه ر کار له له شی ده کات. له راستیدا
 هه روه ک کار له له شی ده کات، کار له هوشیشی ده کات، کار له
 دل و دهر وونیشی ده کات بیجگه له وه، کچه که ، خوی له پیش
 هه مسو که سیکدا چاوی به و گوږرانه ده که ووی. له پیش هه مسو
 که سیکشدا هه ست به بوونی ده کات.

باوکه کان! . . دایکه کان! . . ته ماشایه کی بکه ن. لیشی
 ووردبینه وه! . . تیشه ویش واتان نایه ته پیش چا که حز له ته نیایی
 ده کات؟ . . تهی نایبینن سهری کز کردوه و بیسه له خوی
 ده کاته وه، ئاگای له وه هه ست بزوتنه وانه هیه که تازه له دلیدا
 په یدا بوون. هه ستیان بی ده کات و ئاگای لی یانه؟ . .

خهوی هه رزه کاران

کچه که هه تا نه گه یشتبوه ته مه نی هه رزه کاری هه تا
 بی نه گه یشتبوه، بابه تی دل - خوش کردنی خوی هه بوو.
 هه روه ها بابه تی دلته نگه بونی خوی هه بوو. به لام زوو به
 زوو ته وانه ی له بیر ده چوه وه. ته و کاره ساتانه هه روه ک گیابه ک و
 بوون، که له له وه رگه ی مندالیدا دهره اتبوون. به لام کچه که
 ئیستی له دوتنی ناکات. چونکه هه ستی ئیستا که ی جیا به. له

ههستی مندالی ی ناکات.

که له ناوی دان، هه له خوتوکهدانی دلنیک دهکات که به خوشهویستی یه که وه یاری له گه ل منداله ساواکه ی خوی دهکات!..

ئه میس (دانیل)ه، دهروات و نابشزانی ت پروو دهکاته کوی دوا رژی خوی لا تاریکه نازانی چی تیدا پروو دهکات. به لام به لای خویسه وه پره له شتی سهیر سهیر!.. ئم کچه خوی وا دیته پیش چاو که له ناو ژووریکدایه، که به رده کانی په ممی، یان بنه وشه ی، یاخود رهنگی گوله باخیان هه به. درهنگ له خه وه ستاوه، له ناو جیگاکی خویدا باویشک ده داو خوی ده کیشیته وه.

له شیشی خاویوته وه، به سستی یه که وه ده جوولتته وه. به لام به هیواشی و له سه رخو له ناو پنخه فه که ی خوی دیته دهره وه ده چیته بهر ئاوینه، ده وهستی!.. به لام چی ده بینن له ناو ئاوینه که دا؟! خوی جوان و شهنگ و شوخ دیته پیش چاو خوی وا دیته بهر چاو که وینه کیشی هه ره گوره، په ریکسی چاویه سته که رانه ی گرتوه به ده سته وه له لهش و پرووی ئودا وینه یه کی بی وینه له جوانی و شهنگ و شوخیدا دینتته بهرهم!.. ئاخو ئم خه وو ئه ندیشانه که له ناو ئه دلّه بچکوله یدا وه که گول ده پشکون له ناو ئه وه دهره وونه نه و جوانه دا که ده گه شینه وه چ پارزیک پیشان ده دن؟!.. ئم نیشانانه، هه سوویان، هه ره که شت پیشان ده دن ئه ویش ئه ویه که گوره کچ ئاره زووی ئه وه دهکات که سه رنجی که سانی تر رابکیشی بو خوی، که که سانی تر جوانی یه که ی په سه ندبکه ن که خوی بچه سپینتته دلی ئم و ئه وه وه. واتا که سانی تر له م تافی کچینسی یه تازه یه دا دلیمان پیندا بچی، به جوانی بزنان، خوشیشیان بوئی!.. ئه ندیشه، یان شت هینانه رچاویش، هه ره له چاو ئه ندازی سه ر ئاو دهکات که له چو ل و بیاباندا دیته بهر چاو هیچ ئه ندازه یه کی بو نیه. هیچ شتیک به گران نازانی!.. که واته کچه هه رزه کاره کم، هه ره چیت بوئی، له شت هینانه بهر چاودا، بو ت دوروست ده بی: به له می زیرت بوئی که سه وله کانی له زمرووت دوروست کرابن، یاخود کوشک و بالاخانانت بوئی، که

سه ریشی لی شیواوه هه موو رهنگه هه ست و ته زوو، تاسه یه که به دلیدا دیت. ته واو بوئی پروو نابیتته وه که چین. هه ندیکیشیان پینچه وانیه ی هه ندیکسی تریانن. جاری وا هه یه کچه که له پر دلته نگه ده بیت، به لام هه رچه ند دهکات نازانی بوچ دلته نگه ده بیت جاری وایش هه یه دلخوش ده بی که چی هه رچه ند دهکات هوئی دلخوشی یه که ی خوی نازانی!.. به لام ئه وه له هه ره دوو باره که دا وه که یه که به جو ش و خروشیکه وه دلته نگه ده بی و به جو ش و خروشیکه یه وه دلخوش ده بی. هه ره دوو باره که یه یی خوش دئی. ئه گه ره بتان توانیابه ته ماشایه کی پینچ وه ناکانی ژبیانی دهره وونی تازه ی کچه تان بگردایه، ئه گه ره ته ماشایه کی لاپه ره کانی ناو دلیمان بگردایه که تو مارکی تازه ی لی په یدا بووه، ده تانبینی چون هه ست و تاسه و ته زوو په یتا په یتا به دلیدا دیت، که هه ره که یان جو بی یه له وانی تریان رژیکیان وای لی دئی ده که ویته بیر کردنه وه و خه و بیننه وه و شت ده هینتته پیش چاوی خویه وه. له ئاسمانی ئه ندیشه دا گه شت و گوزار دهکات.

دلی خوشه به بیره وری یه کانی خوی رژیکیش وای لی دئی، هو شی له لای خوی نامینی، بیره کانی په رش و سلو ده بنه وه، هیچان ناچنه وه سه ریه که خه م و په ژاره یش دلی داده گری!..

وا (جانین) بییری بهم لاو به ولادا رویشتوه. ئاخو له چ زری یه کدا مه له دهکات؟ ئاخو له چ ئاسمانیکدا ده فری؟ ئه وه جیهانی وا دیته پیش چاو، که پره له ژبیانکی خوش، پره له به زم و ره زم، بو هه رکوی یه که ئاوور ده داته وه به جوانی دیته پیش چاو. ئه وه خوی وا دیته پیش چاو که له گه ل کوریکسی جوان دایه و پیکه وه سواری به له میک بوون، به ناو ئاودا گه شت ده که ن. کوره که هه ره که شهنگ و شوخه، ئازا و بی باکیشه، به ده ست و بازووه، سل له که س ناکات!..

هه ر دوو کیان له ناو تیشکی مانگه شه ودا که وه که زیو دهره وشیتته وه پرشنگ بو له شیان ده هاوژی ده ستیان کردوه به مه له کردن. شه پوله کانی روویاره که خوتوکه ی ئه و لو تکه یه دهکات

به كۆله كەي ئەلماسەو بەندكرابن: بنمىچەكانيان به زوبەرجهد
نەخش ونيگار كرابن: كه زەوى يەكانيان به ياقوت دارپۇر رابن
ئەمانە ھەموويان لە جيهانى شت ھىنانە بەرچاودا، بۇت
دوروست دەكرين، بۇت دەچنەسەر! . .

جا لە مەھويە كه كچە ھەرزەكارەكان زور دۇناسك دەبن، كه
ھەر تۆزە ناخوشى يەكيان تووش ھات، دوو ئەوئەندەى جارانيان
دۇيان دەشكىو ھەست بە خەم و خەفەت و سەرگەردانى
دەكەن! . .

ديسانەو ھەر لە مەھويە كه لە ناكاو، لەم بارەو دەگوئزەنەو بۇ
ئەو بار يان ئەوئەندە خەمبار دەبن كه لە داخان خويان بكوژن .
ياخود ئەوئەندەيش دۇل - خووش دەبن كه لە خووشياندا گەشكەدار
بين يان ئەوئەندە دۇل پەر لە ھىسا دەبن كه ھەموو جيهانيان بە
جواني بىتەپش چا، ياخود ئەوئەندەيش بىزار دەبن كه جيهانيان
لئى بىتەھويەك! . .

كچى ئەمروو كچى دوينى! . .

گەورەكچى ھەرزەكار، لە توندوتىژى دۇل وورووژانيدا، لە
ھەلقولنى ھەستەكانيدا، لە گرتيەربوونى گياندا، لە گەل كورپى
ھەرزەكاردا، بە جگار جياوازه لە بەرئەو گەورەكچ لەم تافەيدا،
كه تەماشاي كورپى ھەرزەكار دەكات، سووكى دېتە پش چا
ئەو ناهينى كەس خوى تىيگەينى، كەس گوئى بداتى كنى
چوزانى چى دەكات؟! دوورنە كچەكەمان، وەك زور جار
رودەدات، لە ناوئەند تەمەنى چوار دەسالان و ھەژ دەسالاندا،
يادنامەكانى بنووسيتەو.

تا چەند مانگىك لە سەريەك، بە تەواوتى خوى بەو نووسينەو
خەريك بكات.

لەناوئەو يادنامە يەيشدا بىرەوهرى ناسك و نازدار تۇمار
بكات. وەك دۇستايەتى يەكى گەرم وگور، دۇزىنەو يەكى
بەھادارو، دەرکەوتنى سەرەتاي دۇدارى! . . بەلام كەس ئەو
نەكات ئەو يادگارنە بخوينتەو. ئەو ھەر بۇ خوى نووسيوئەو.

نايەوى كەسى تر بيخوينتەو. ئەو بۇ ئەوى نەووسيوئەو كه
سەرچەلەكان شارەزاري ببن. بۇ ئەوى نووسيوئەو كه
پنج وپەناى ناو دەررونى خوى روشن بكاتەو. تا بتوانى لە
دۇل داخوريان و دۇل وورووژانەكانى خوى تى بگات. تا بتوانى لە
رازى ھەست و تاسەو تەزووكانى دۇل و دەررون و لەشى خوى
تى بگات! . . پاش ئەو، ئەو تەنگە و چەلمە يە تىدەپەرى. ئەو
گىزەلوو كه بچكۆلە يە داەدمركيتەو. ئەو پشكۆى ناگرە
دەكوژيتەو.

جا نابى ئىمە لەو سەرمان سوربمىنى، كه پاش ماوئەيك
، كچەكە ئەو يادنامەنى لەبىر بچيتەو. چونكە ھەر بۇ ئەوى
دەنووسيتەو كه گرى دەررونى خوى پى بكوژيتەو، ھەست و
ئارەزووى دۇلى خوى پى دەرپەرى، تا گيانى بسروئى و ئارام بە
دۇلى بگات. ديسانەو نابى لەوئەيش سەرمان سوربمىنى، كه
كچەكە بىنين يادنامەكەى خوى پارچە پارچە بكات. چونكە
شتى واى تىدا نابىنى كه ھەلبگرى بىھلئيتەو و پارىزگارى
بكات! . .

بەلام كچە ھەرزەكارەكەمان، ئەوئەندە پى ناچى، گوئى
ھەلئەخات بۇ ئاوازي دۇدارى! . . ئەمەيش لەو كاتەدا
رودەدات باوك دايكە بەرئەكان! كه ئيوە بە كچىكى ساواى
تى دەگەن و بەو پى يە لە گەلئيدا دەجوئيتەو كه كچەكە ھەستىكى
تازە لە دۇل و دەررونيدا وورواو، ھەموو لەشى ھىناوئە لەرزىن
وەك ھەست كردنى بە دۇستايەتى يەك بەرامبەر سەروكە
ئافرەتەكەى خوى ياخود بەرامبەر يەكك لە مامۇستاكاني خوى.
لە ناكاو گرفتارى خووشەويستى يەكك دەبى كه بە تەمەن لە
خوى گەورەترە. ئەو دەكات بە نمونە يەكى پى ھاوتاي خوى،
كه گەردىك كەم و كورپى پيوە نى. ئىتر ھەر لە بىر كوردنەوى
خويدا دەمىنتەو بەرامبەر ئەو كەسە، كه جار بە جار يك
بەر بەرەكانى تىكە لاو دەبىو، جار بە جار يكيش
ھەناسە ساردى! . .

جا ئەم گرى دۇدارى يە، ئەم چراى خووشەويستى يە، بە لاي
كچەكەكانى ئەم سەردەمەو بە بابەت يكى كۆن دادەنرى، ئەو

کچانهی که سهره‌ست و بی‌باکن و کۆ له کەس ناکه‌نوه، که وهرزشکارن خۆیان به نیمچه رووتی ده‌رده‌خه‌ن و قژه‌کانی سهریان به‌ره‌للاده‌کەن بۆ کزه‌با، تا په‌خشان و په‌ریشانی بکات! .. ئەم کچانه له‌گه‌ل ئەو کچانه‌دا زۆر جیاوازی‌یان هه‌یه، که که‌مه‌رو هه‌یاسه‌یان ده‌به‌ست و کراسی ئاودامانیان ده‌پوشی، که تا که‌له‌موستی پی‌ی داده‌پوشین! .. له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا کچه سهره‌سته‌که‌ی ئیمپرو هیشتا له‌وه‌دا ماوه که له دۆستایه‌تی سهره‌خۆ تیبگات و چه‌شه‌ی بکات و خوشی‌شی لی‌وه‌ر بگری. جیاوازی‌یش له‌ ناوه‌ند کچی ئیمپرو و کچی دۆیندا لهم پرۆهوه‌ ئه‌وه‌یه، که هه‌ست کردنی زوو به‌ دل‌داری به لای کچی دۆینوه (تاقی کردنه‌وه‌یه‌کی ناچاری) بوو به‌لام به لای کچی ئیمپرووه، به «په‌روه‌ده کردنیکی تاسه‌و هه‌ست» داده‌نری! ..

خۆرشتی تاسه‌و هه‌ست ئاو ده‌زینتیه‌ ناو ده‌می مرو‌ئه‌وه! ..

برسیتی هه‌ست و تاسه‌ی کچی هه‌زه‌کار، گریکی به‌تینی لی‌ده‌بینه‌وه! .. چونکه له‌وه‌مه‌دا، کچه‌که هه‌چ کۆ ناکاته‌وه له‌وه‌ی که هه‌ر خۆرشتیکی ده‌ست بکه‌وی قووتی بدات، بۆ ئەوه‌ی برسیتی هه‌ست و تاسه‌کانی خۆی پی‌بشکینی! .. جاری وا هه‌یه ده‌چینه‌سهر خوانیک که هه‌ر که‌سی له‌گه‌ل‌یدا دانیشتوه، چیرۆکی دل‌داری و جهره‌زه‌یی ده‌گپه‌ته‌وه! .. جار وایش هه‌یه ده‌چینه‌سینه‌ما سه‌ری ئەو فیلمانه‌ ده‌کات که سه‌رگوروشته‌ی شۆره‌سواران و سوارچاکی ده‌گپه‌نه‌وه! .. ئەمانه‌و بۆ لای گه‌لێک خۆرشتی هه‌ست و تاسه‌و ته‌زووی تریش خۆی ده‌کووتی که هه‌تا لی‌یان بخوات زۆرتر ئاره‌زووی ده‌بزووی بۆ خواردن. برسیتی‌یه‌که‌ی توندترو تیزتری لی‌دی. ئەگه‌ر ئیوه لاپه‌ره‌کانی هه‌ندی له‌و رۆژنامه‌و گو‌فاران‌تان کرده‌وه که له‌بابه‌ت کاروباری ئافره‌تانه‌وه ده‌دوین ئەوه‌تان بۆ ده‌رده‌که‌وی، که ئەو بابته‌یه‌ی سه‌رنجی کچ راده‌کیشن لهم ته‌مه‌نه‌یدا، زۆرتر

ئه‌وانه‌ن که ده‌رباره‌ی که‌ینه‌وه‌ینه‌ی جهره‌زه‌یی دل‌داری نووسراونه‌ته‌وه. کچه‌که کاتی ئەم په‌رسانه‌ی به‌رچاو ده‌که‌وی لی‌یان ووردده‌بینه‌وه: «ئایا ئەوه ده‌سی کچیک هه‌ز له‌ پیاویکی خاوه‌ن ژن بکات؟! .. ئەو، له‌وساکه‌وه که بۆ دوامین جار چاومان به‌ په‌کتر که‌وت، هه‌چ نامه‌یه‌کی بۆ نه‌ناردووم. ئاخۆ باشه که من ده‌ست به‌ نامه‌کاری بکه‌م له‌گه‌ل‌یدا؟! .. من هه‌ز له‌ پیاویک ده‌که‌م که زۆر له‌ خۆم، به‌ ته‌مه‌ن، گه‌وره‌تری. که‌چی باوک و دایکم ناهیلن لهم رۆ به‌ دواوه تیکه‌لی له‌گه‌ل‌دا بکه‌م ئەو هه‌ناسه ساردووه‌ته‌تباره. منیش هه‌روه‌ک ئەو رهنجه‌روو دل‌ پر له‌ خه‌م نازانم چی بکه‌م؟! ..

کچه‌هه‌زه‌کاره‌که ده‌که‌وته‌جم و جۆل و ده‌ست ده‌کات به‌ گه‌ران به‌ دوا‌ی ئەو ده‌ستوورانه‌دا که بۆ زمانی هه‌ست و تاسه‌ دانراون، تا له‌سه‌ریان په‌روات به‌ رێوه. ده‌گه‌رتی بۆ دۆزینه‌وه‌ی هونه‌ری دل‌داری تا له‌ ژبانی دل‌داری خۆیدا سه‌ریکه‌وی .. ئه‌ویش وه‌ک ئافره‌تیک! .. جا له‌و ته‌مه‌نه‌دا له‌ نووسینه‌کانی ناو ئەو گو‌فارو رۆژنامه‌نه‌دا وینه‌یه‌کی زیندووی ئەندیشه‌کانی خۆی ده‌دۆزیته‌وه کچه‌که چیرۆکی ئەو کۆره جهره‌زه‌یه ده‌خوینتیه‌وه که ئەوه‌نده ئازاو بی‌باک بوو توانی دل‌ی ئافره‌تیک داگیربکات بۆ خۆی نه‌ له‌ ده‌روونی خۆی شه‌رمی کرد، نه‌ له‌ رووش و کرداری خۆی! .. رۆژنامه‌که‌یش چیرۆکی دل‌داریکی بی‌په‌روای وای ده‌خاته به‌رچاو که ئەمه‌نده گه‌ری دل‌داری تینی سه‌ندوه هه‌ر ده‌سووریته‌وه به‌ چوار لای خانسووی یاره نازداره‌که‌یدا شه‌ویش تا به‌یانی له‌بن په‌نجه‌ره‌ی ژووری نوسته‌که‌ی ئەودا ده‌مینه‌ته‌وه، خه‌و ناچینه‌ چاوی .. پاش ئەوه چیرۆکی ژبانی ئەو کچه‌ ده‌خوینتیه‌وه که کۆریکی خستبووه داوی دل‌داری خۆیه‌وه تا وای لی‌کردبوو له‌تاو دل‌داری‌یه‌که‌ی به‌وه‌وه خه‌ریک بووه شیت بی‌و بداته کۆ که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا له‌په‌ر کۆره‌که به‌ره‌للاده‌کات و خۆی رێک ده‌خات له‌گه‌ل کۆریکی تردا ئەو به‌سه‌زمانه‌یش له‌ناو گێژاوی خه‌م و خه‌فه‌تدا ده‌هیلتیه‌وه به‌ ده‌ردی دل‌داری‌یه سه‌رنه‌گرتوه‌که‌یه‌وه بتلیته‌وه! ..

هه‌روه‌ها کچه هه‌زه‌کاره‌که ئەو چیرۆکانه‌یش ده‌خوینتیه‌وه که

تاچ رادهیهك خویه رستی و ئالۆش و خرۆش کاری خراب و نابه سەند دەكەنە كردهوو کاری ژن و پیاو! . لی دووانه كان جوی جوی دەبن له یه كتری ، وینه كانیش له یه كتری ناكەن . به لām ئەنجامی هه موو چیرۆكه كان هه ر له یهك شت ده كەن . چیرۆكه كانیش هه ر وهك یهك دوابی یان دیت : یان ئەو هه تا خوشه وستی كۆرۆكچه كه بۆ یه كتری به هیزو هه رته وه دینه كایه وه ، هه موو كەندو كۆسپێكیش له رینگای خویدا راده دات و ، به سه ر هه موو گه رگرفتێكدا زال ده بی . . یاخود ئەو هه تا خوشه وستی به كە یان به هیزو هه رته وه دینه كایه وه . به لām هه ر دوو لا وهك یهك ئەو خوشه وستی به راناگرن . دوابی دۆسته به رە لآكراوه هه ناسه سارده كه كیش ده كات بۆ له ناوچوون! . . چاوتان لی یه ، ده بی ئەو كچه چه ند به سه زمان بی ، كه باوه ر به وه موو قسه پرۆبووچانه بكات؟ . . جا ئیستا ئیگه یشتن كه هۆی فرۆشتنی ئەو هه موو رۆژنامانه چی یه؟ . كه هۆی به روی ئەو هه موو چیرۆكانه چی یه كه بووه ته كه ره سه ته یه كی بنچینه بی بۆ خویندنه وه لای ئەو كچه هه رزه كارانه ، به هه موو چین و ده سه ته یه كیانه وه ، هه ر له كرنكاره ئافره ته كانه وه تا ده گاته كچه لادی به كان ، تا كچه شاگرده كانی خویندنگاكان؟! .

وازهینان له دلداری وازهینان له پیاوان!

كچ لهو ته مه نه دا ، دلداری به چاو به ستێك دینه پێش چاو ، كه دارده سه ته كه ی خۆی وه شاندا ، له هه ر شتیك كه وت ، دم وده ست ده یكۆزی . هه ر گه رۆ - گه رتیکی هاته به ر ، هه رچه ندی گه ره بی ، ئەو هه ندی شاخیکی به رز و یان ، كه ئەو دارده سه ته ی لی درا ، دم وده ست ده روه و خۆی ، هه پروون به هه پروون ده بی! . هه موو ده میكیش هه ر ئەو له كچه كه مان روه دات ، كه ئەو خوشه وستی و دلداری به ی له جیهانی راسته قینه دا تووشی دی ، له گه ل ئەو خوشه وستی به بی هاوتایه دا ، كه له خه ووو ئاوتاهه كانیدا ده هاته پێش چاوی ، یهك ناگرنی! . . ئەم [ئیفزۆن] ه ، كه له یه كێك له كارخانه

گه ره كاندا فرمان ده كات . گوئی له ده سه ته خوشكه كانیتی كه به ته مه ن له خۆی گه ره ترن ، له بابه ت دلداری به وه زۆر ده وین . . رۆزی وا هه یه گوئی له پنده هه لدانی دلداری به . رۆزی وایش هه یه گوئی له داشۆری دلداری به كه وا له مرۆف ده كات بیزی لی بكاته وه . . ئیتر ئەویش وای لی دی ، ده كه وینه سه رلی شیوانه وه . هه ستیش وا به خۆی ده كات كه كه وتۆته ناوه ند دوو هۆی به هه یزه وه : هۆیه كیان دلداری وا پێشان ده دات كه شتیکی نه نگه و نا شیرینه ، مرۆف هه زی لی ناكات . هۆیه كیشیان دلداری وا پێشان ده دات كه بابه تێکی بی هاوتایه وه له هی راسته قینه و پرودا ویش یه كجار جیاوازه! . .

● ئەمیش [جینیت] ه وا ده زانی كه چاره نووسی خۆی بره وه ته وه ، کاری خۆی ته واو كرده وه ، نیازی وایه ده ست بكات به ژیان ده یه وی بچینه ژبان وه و تیرۆر خوشی له ژیان بینی له دوابی ئەو چی ده بی بام بی! . ئەو ی كه هانه یشی ده داته سه ر كرنی ئەو شتانه ی بریاری له سه ر داوون بیانكات ، ئەو قسانه به كه له رادیۆه گوئی لی ده بی ، كه له كچیکی هه رزه کاری وهك خۆی ناوه شینه وه ، گوئی لهو قسانه بگرنی! . . هه ره ها ئەو نووسینه هه نای ده داته سه ر كرنیان كه له نووسراواندا ده یان خویننه وه كه ئافره تێك لهو ته مه نه ی ئەو دابی ، نابی بیان خویننه وه . له دوابی ئەو ، بی باكانه ده ست ده كات به جهر به زه یی ، دلی داناله رزی ، سلیش له كه س ناكات! . . جا ئەو كچه هه رزه كاره له م تافه سامناكه ی ژبانیدا ، خۆی وا دینه پێش چاو ، كه ده سه لاتی هه یه وه ده توانی هه موو شتیك بكات ، هه موو كاریكیش بیاته سه ر! . .

به لām (سیمون) ته واو به پینچه وانه ی (جینیت) ده جوولینه وه . چونكه بریاری داوه كه ئیتر خۆی له كه یه وه یه نه ی دلداری نه گه بینی تاده یشمینی ، هه رگه یز به لایدا نه چی! . چونكه! . چونكه ئەو خوشه وستی به ی دینه پێش چاوی له دلداریدا ده ستی بکه ویت له جیهانی راسته قینه دا سه روشوینی نه! . . ئەو ده یه وی دلی خۆی بداته ده ست پیاویکی بی هاوتا پیاویکی یه كجار په سه ند ، كه هه رگه یز وینه ی له ناو پیاواندا نه دۆزرته وه! .

دتی گرتن، قسهی پی ناوی، سه رته نجامی کچه کانیان ده بیته
سه رگه ردانی! ..

بام بو شه وینه یه ک بهینه وه: شه کچیکه که وتوته گیزاوی
تهو تنگ و چه له مهی دهر وونی به وه. باوک و دایکه که پیشی
هستیان به وه کردوه. بهم رهنگه قسهی بو ده کهن: وواز لهم
بیره پروپو وچانه بهینه و، خو بو دهره خوننده کانت. چونکه
گه لیک کارویساری تر هه، که ده بی کچیکی هاوته مه نی تو
خو زانی پیوه خریک بکن به لام تهو که یه وینه یه ی که پی
ده لئین:

(دلداری)، له ناو تهو کارویارانه دا نیه! ..

باش شه زوری پی ناچی، دایکیشی پی ده لی:

«کچی خوم! روژیک دی شه ته ندیشه و بیره پروپو وچانه ت
نامینن. کاتی که گه وره بویت و شوت کرد، هه رته وه نده
هفته یه کت له گه ل میرده که تدا رابو وارد، تیده گیت که پیاو شه
ناهیته شه مه نده بیر لی بکه یته وه، یاخود شه ونده بیهیته
پیش چاوی خوت و، شه تاوات و نیازه پروپو وچانه پیش بخه یته
دل و میشکی خوته وه، له بابته پیاوانه وه! ..»

باشه، شه نجام به چی ده گات؟ .. شه نجامی ته واوی شه
کرده وه ناشی یانه به وه ده گات که کچه که خوی کز بکات و
هه موو کاتیکی خوی به بیر کردنه وه له خوی و دواروژی خوی
به خت بکات. شه زانی خوی بگری و، رازی دلی خوی به
باوکی و دایکی خوی نه لی شه وایش هه رچه ند بکن نه توانن له
هه ست و تاسه و ناره زووی شه تیگه ن. شه مه پیش دیار بوو که وای
لی ده هات چونکه کچه که له سه ره تای ژیانیدا بوو دلی پروبو.
له تاواتی خوش خوش میشکی پروبو: له شه ندیشه و بیر کردنه وه
له ژیانیکی رازاوه و ناوازه ی بی هاوتای پر به دل خوشی ی له و
تاوات و بیر کردنه وانه ده بی نی که باوک و دایکی دایان له که لله ی و
دلایان شکاند، ژیان لی تال بوو. بویه کا شه ویش که وته
خه م و به ژاره وه.

هه ر بیر له خوی ده کرده وه، هیچ رازیکی دلی خوشی
لای باوک و دایکی ناشکرانه ده کرد. به لام دایکی تیگه یشتوو، به

جا که شه جو ره دلدار ی به بی هاوتایه ده ست نه که ویت، ئیر
خوشه ویستی بوچ دایمه رزینی له دلی خویدا! .. که واته نه
خوشه ویستیو نه دیداری پیاوان!

تا بمینی له ژیاندا، خوی له و داوانه ناگه ینی! .. جا شه
جیاوازی و پیچه وانه یی بهی که وتو ونه ته ناوه ند شه ندیشه و
راستی به وه، که دل و دهر وونی کچه کانمان پی یانه وه خه ریک
ده مینته وه له شه مه نی هه رزه کاریدا، زور جاری واهیه شه نجامی
خراب خراپان لی په یدا ده بی. چونکه له نگه ری ژیانان لی
تیک ده ده ن ده بی شان خه نه پشیوی و گلار اوی به کی په کجار
سه خته وه! .. که واته کچ له و شه مه ندا، ده مینی له سه ر رابه ریک
که ناموزگاری بکات و، ریگایشی پیشان بدات، که له
تاریکی شه هه ست و تاسه و ته زوو، و، شه ندیشه - شیواوو
جوی جوی یانه وه دهر ی بهینه یته ده ره وه، له و
تافی ژیانیدا رزگاری بکات، که ژیان هه ست و تاسه و
ته زووی، خه ریک ده بی له م به ری ده سه رسته وه بو شه به ری
ده سه چه پ بگو یز رته وه! ..

تیز به کچه هه رزه کاره کانتان مه کهن!

بام ئیستا شه به رسین: ئاخو باوک و دایکه کان، له م تافی
شه مه نه ی کچه کانیاندا چی یان بو بکن؟ ..

ده توانن زور به که لکیان بین، به مه رچی: له شیوه یه کی
راست و دوروست و بی وه یدا ناموزگاری به کانی خو یان
پیشکش بکن. شه گه ر بیسو باوک و دایکه کان به ته واوته ی له و
پشیوی دهر وونی بهی کچه کانیان ناگادار بین و، به شینه یی و
له سه رخو، له شیوه یه کی دوور بیناندا، چاره ی شه و پشیوی به ی
بکن.

ده توانن به کامی خو یان بگه ن، کچه کانیان له ده ست بی
وه ی و نازاری شه و تنگ و چه له مه سامناکه رزگار بکن! ..

به لام شه گه ر هاتو باوک و دایکه کان له جیاتی ی شه وه، وه ک زور
جار رووده دات تیز یان کرد به کچه کانیان و، توانج و پلاریان

خوړنکې وا گفوتگو له گڼ کچه کې خوړدا ده کات که کچه که
 تې بگه بښی و دلې دابمرکښته و بڼو ښه وای پې ده لې: «نه»! کچه
 بچکوله کې خوم. . وایه. . چونکه کاره پې هاوتاکانی
 دلدارې، هر له خوړانه وه پیک نایه و نایه نه دی. . چونکه نه و
 دلدارې به پې به میشکدا دیت نه و نه ده گوره به، نه ویش مهرجی
 خوړی هه به، که به پې نه و مهرجانه پیدانایې. په کیلک له و
 مهرجانه نه و به، که نه و خوښه وستی به ده پې له دلې همدوولادا
 هه لېقوړلې. ده پې همدوولا په کتري پان په جگار خوش بوې.
 نه گینا ناتوان زال بین به سر نه و شپرو ناژاوانه دا که له ناوهند
 هممو ژن و پیاوړکدا ده قومین! . جا نه گره به تو پايه نه و
 نارزووه ی له دل تدايه بهرزه بکه پته وه، پيوسته خوښه وستی په کی
 په جگار گوره ی تیکه ل بکه پت! . . .

باری هره گران به سهر دایکه و به

کچی هره زه کار به دل نارزووی نه وه ده کات، که هممو
 شتیک بخوړنیته وه. که له هممو شتیک ناگاداریت. نه و قسه به
 دانامرکې که شتی وا هه به نایې نه و بیخوړنیته وه، یاخود نه و
 تې بگات. چونکه نه و شتانه نارزوو ده بزوين نه و ده زانی
 مهرجی له خوړی گوره تر پې راستی ژپانی لې ده شارپته وه.
 که چی خوړشی بروای وایه، که له و نه مه نه دایه مافی زانینی
 هممو شتیکی هه پې! . . .

جا له بهرته وه، نه وه پې خوش نیه و ماویش به وه نادات که
 وه کچیکی کزی پې ده سلاتی داماو له سهر پاراستن ته ماشای
 بکړی و له گه لیدا بجوړلپته وه! . . .

جا له باره دا فرمسانی سر شانی نیمه هر نه و به که به
 شینه پې هوی نه و تې - بگه بښین که بوچی هندی که س،
 نه نانه ت گوره کانیش، خوړان ده پاریزن له خوړننده و ه هندی
 نووسراو، یاخود له بینینی هندی چیروکی ناو سینه ما. .
 نه وانه ی خوړان له و خوړننده وه و ته ماشاکردنه ده پاریزن
 له بهرته وه نیه که کم و کووری پان هه به و، خوړان به کزو

پې ده سلات و داماو ده زانن به لام له بهرته وه نارزووده که نه
 خوړانپان لې دووربخه نه وه که بیرو هوشیان له که لک نه که ون و
 تیک نه چن. که ده روونپان به پاکي بمینیته وه وپس نه پې که
 له نگه ری گیانپان وه ک خوړی بمینیته وه و تیک نه چن. که له
 ریزگرتنی خوړشیان به رامهر خوړان کم نه پیته وه! .

جا به هوی شی کردنه و به کی واوه، به هوی هوه رخستیکې
 واوه، ده توانین کچه که وا لې بکه پان که له خوړننده و ه نووسراوه
 کال وکرچه کان، له ته ماشاکردنی فیلمه خراپه کان که له گه ل
 دلته پې و کرده و ه شیریندا ریک ناکه پون، دوور بکه و پته وه.

لیره دا ده مانه و پې پسرین: «ناخو نه و نافرته تانه ی که سر په رشتی
 په روره کرده کردنی کچان ده کن، پینان ده کړی رینگه بو نه و کچانه
 روشن بکه نه وه له م تافه پاندا! . . .» نه وانه ی سر په رشتی

په روره کرده کردنی کچان ده کن، هر دایکه کانپان پې گومان
 نه وانه له م رووه زور شتیان پې ده کړی. جا نه گره دایکه که
 تیکوشا کچه کې خوړی بخاته سر نه و ه که جم وجوله کې

خوړی له ودا به خت بکات که نووسراوانی ویژه ی تازه بخوړنیته وه
 نه و لیکوړلپته وانه بخوړنیته وه، که له باره ی هه سته گوره کانی
 مروقیایه تی به وه نووسراونه ته وه. که نه و دوستایه تی پانه بگریت که

گیانین و پاک و پې گهر دن و دوورن له خوړه رستی به وه. که نه و
 دلدارې به بکات، که پری پې له سر به رزی و داوین پاکي و
 کرده و ه په سهند. . نه گره دایکه که توانی کچه کې خوړی

بخاته سر نه و شتانه پې گومان نه رکه کې به خوړای ناروات،
 چاکترین به ره می لې پیداده پې. . نه ویش له بهرته وه به، که
 کچ نه و ه پې خوښه دایکی دلنه رمی له گه لدا بکات، باوکی

چاوډیری بکات، هره وها نه ویشی پې خوښه که، گوړی له
 ناموزگاری دایک و باوکی وا نرم و نیان و خوښه وستی پې.
 حه زده کات خوړشی بخاته ناو باوه شیان وه! . . .

نه و ه لیره دا به گرنگی بزاین نه و به، که باوک و دایکه کان
 راستی هه ست و تاسه و نارزووه کانی سوروشتی مروقیایه تی
 ، بو کچه کانپان روشن بکه نه وه.

واتاکانی نه و بابته تانه پشپان به ته واته تی تې بگه بښن. که

ههست و تاسه و تازوو چۆن په‌ی‌داده‌بِن؟ .. چۆن به هیزیش ده‌بِن؟ ..

کۆمه‌له‌کانی ئافرهت له جیهاندا لهم هه‌موو گیر و گرفتانه‌یان کۆلیوه‌ته‌وه.

نووسراوانیشیان ده‌رباره‌یان بلا و کردۆته‌وه ئیمه‌ش ته‌گه‌ر رینگامان بۆ کچه‌کانمان ته‌خت کرد، که نه‌و نووسراوانه‌ بخوینته‌وه، بی‌گومان له‌ده‌ست نه‌و نه‌ندیشه‌و بیره‌ پر و پوو‌جانه‌ رزگاریان ده‌که‌بِن، که می‌شکیان داگیر کردوون و راستی ژبانی مرو‌فایه‌تی‌یان لی گۆریون! ..

په‌ی‌دابوو‌نی بی‌ری سه‌ربه‌خو‌یی لای کج! ..

ئه‌مه شتیکی ئاشکرا به‌ که نه‌وه ئاسان نیه‌ بۆ ئیمه‌، کچه‌که‌ بگه‌یی‌ننه‌ پایه‌یه‌کی دلداری و بی‌هاوتا که ژبان و زیندۆتی و جم‌جۆلی خو‌ی به‌ ناو هه‌موو توانایی‌یه‌کی مرو‌فه‌واری خویدا ته‌واو بلا و بکاته‌وه به‌لام ته‌نیا رینگایه‌ک که هه‌بی بۆ نه‌وه‌ی کچه‌که‌ بخاته‌وه سه‌ر دۆخی جاران و له‌نگه‌ریشی بی‌راست بکاته‌وه، هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ده‌روونی کچه‌که‌ بخاته‌وه سه‌ر هه‌ست کردن به‌وه‌ی که ژبان په‌ر له‌ کرده‌وه بلندی و جوامیری و به‌رزی جا له‌به‌ر نه‌مه‌ی کچه‌که‌ ئاماده‌یه‌ بۆ نه‌و گۆررانه‌ گه‌وره‌یه‌ی که به‌سه‌ریداهاتوو، هه‌روه‌ها به‌ ته‌واو ته‌ش ئاگای لی‌یه‌تی، ئه‌م باره‌ی پالی پینه‌وه‌نی بۆ ئاره‌زووکردنی پریاردان له‌سه‌ر سه‌ربه‌خو‌یی، چونکه‌ کچه‌که‌ هه‌ست و ده‌کات، که هه‌ر کچه‌بچکۆله‌که‌ی جاران نیه‌، کچی نه‌مرو‌یه‌ جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌یه‌ که له‌ باوک و دایکی خو‌ی هه‌لده‌گه‌رینه‌وه‌وه، سه‌رکیشی ده‌کات و، هه‌ر فه‌رمانیکیشی به‌سه‌رداده‌ن به‌رپه‌چی ده‌داته‌وه‌وه چه‌قه‌چه‌قیشیان له‌گه‌لدا ده‌کات کچه‌که‌ بۆیه‌کا ده‌لی: (ئه‌ه) تا خو‌ی و پیشان بدات هه‌ر خو‌ی گه‌وره‌ی خو‌یه‌تی، خاوه‌ن بی‌ری سه‌ربه‌خو‌یش هه‌ر خو‌یه‌تی! ..

بام نموونه‌یه‌ک بۆ ئه‌مه به‌ی‌ننه‌وه:

ئه‌مه (فرانسواز) ه. خه‌ریکی سنووقی نووسراوه‌کانیه‌تی،

رێکیان ده‌خات، چونکه‌ پشوری هاوینه‌ی خویندنگه‌ ته‌واو بووه‌ خویندنگاکان ده‌ستیان کردۆته‌وه به‌ بی‌خویندن. دایکه‌که‌یشی راوه‌ستاو سه‌یری ده‌کات، بزانی چی ده‌کات. که ته‌ماشای ده‌کات: کچه‌که‌ی شتی و ده‌خاته‌ ناو سنووقه‌که‌یه‌وه که هه‌یج فریکیان به‌ سه‌ر خویندنه‌وه نیه‌. که‌چی گۆی ناداته‌ نه‌وه‌ی که نووسراوه‌کانی و که‌لوپه‌له‌کانی خویندنگای له‌ناو نه‌و سنووقه‌دا دابنی. (فرانسواز) سنووقه‌که‌ داده‌خات. لیره‌دا دایکه‌که‌ی هه‌لده‌داتی، هه‌ر بۆ نه‌مه‌ی نه‌وه‌ی تیگه‌یی‌نی که نووسراوه‌کانی و که‌لوپه‌له‌ گرنگه‌کانی له‌و دیو سنووقه‌که‌یه‌وه، داناوه‌.

که‌چی سنووقه‌که‌ی پرکردوو له‌ شتی پر و پوو‌ج که هه‌ر له‌ سه‌به‌ته‌ی پووش و په‌لاش ده‌کات! .. که‌واته‌ پیوسته‌ سه‌رله‌نو‌ی سنووقه‌که‌ی بکاته‌وه‌وه به‌ جوانی دای به‌مه‌رزینته‌وه. به‌لام (فرانسواز) یش و وه‌رامی ده‌داته‌وه، ده‌لی: «من خۆم باش ده‌زانم که چیم پیوسته‌و چیم پیوست نیه‌» له‌پراستیدا (فرانسواز) ده‌یه‌وی نه‌وه‌ بنوینی که هه‌رچی دایکی ده‌یه‌وی بی‌کات، نه‌وه‌نه‌کات!

بۆچی تو‌ته‌گه‌ر (فرانسواز) به‌رسیت: بۆج و ده‌که‌یت؟ .. په‌نگه‌ نه‌زانیت چۆن وه‌رامت بداته‌وه. به‌لام له‌پراستیدا نه‌وه‌له‌ کانگای دلیدا ئاره‌زووی نه‌وه‌ ده‌کات که هه‌رچی‌یه‌کی کرد، به‌ ئاره‌زووی خو‌ی بی‌کات، به‌ ئاره‌زووی که‌سی تر نه‌یکات. هه‌ز ده‌کات له‌ ده‌رپه‌ینی بی‌رویاوه‌ری خویدا سه‌ربه‌ست بی، ئازاد بی، سه‌ربه‌خو‌بی که‌س فه‌رمانی به‌ سه‌ردا نه‌دا. نه‌و و هه‌ست ده‌کات هه‌ر که‌سی به‌ زۆر شتی بی‌بکات، سه‌ربه‌ستی لی بارده‌کات. چهند جار گویت لی بووه‌ که بی گوتوویت: «من سه‌ربه‌ستم هه‌رشتی ئاره‌زوو بکه‌م، بی‌که‌م، ده‌یکه‌م.». جا ته‌گه‌ر و بست نه‌وه‌ی تیگه‌یی‌نی که ته‌گه‌ر پیره‌وی چهند ده‌ستوریکه‌ی هه‌لسان و دانیشن نه‌کات له‌گه‌ل که‌سانی تر، تووشی تیزی کردن و توانج و پلاری ئه‌م و نه‌و دیت به‌دناوی ده‌که‌ن.

به‌ندوباوی بۆ ده‌دۆزنه‌وه، گۆی خو‌یت لی ده‌خه‌فینی و له‌ هه‌یج ئامۆزگاری و پری‌پیشاندانیکت گۆی ناگرت! .. که‌واته‌

بۆج ئەم كچه بەرەنلەبکەین و بەئیلین بە ھەوس و ئارەزوی خۆی بچوولیتەو؟ . . . بۆج واز لە ھیز و دەسەلاتی خۆمان بەئین بەسەردا؟ . . . ئیمە ئەگەر ئەو مان لەگەڵ کرد بێگومان ھەلەبەکی مەزن دەکەین . دەبینە ھۆی ئەویش کە ئەرك و ئازاری زۆرتر بێ چونکە کچە کە ھیشتا ناشی و نەزانە پیوستی بە ئامۆزگاری و ڕێپیشاندا ھەبە . . . گەلێک ڕینگا زۆر شیو ھەبە کە لە گەلیدا ڕێک بکەوین و لەبەکتر تی بگەین، بێ ئەمە قینی ھەلبستین و بیکەین بە گۆر خۆماندا . جا ئەگەر وستممان فرمائی بەسەردا بەین، ھێچی بێ ناوی ئەو نەبێ کە لە شیو ھەبەکی تازەدا (فرمان) ھەکەمانی بەسەردا بەین . ئەو شیو توندوتیژی کە بۆ [فرماندان] بەکارمان دەھێنا لەگەلیدا، ھەر ھەبە قیزاندن بە سەردا، ھەر ھەشەلی کردنی، ددان - لی ریح کردنەو . . . ئەمانە ھەموویان کاتی بەکار دەھاتن کە مندال بوو . بەلام ئیستاکە کە گورە بوو ، کچە کە لەو سزایانەمان پەر وای نیو ناترسی .

تەنسانەت شیرگەرتیش دەبێ بێ یان لەسەر کردووە کانی خۆی . . . ئەو ھێوی پیوست بێ لەم کاتەدا، پەرەوی بکری، ئەو ھەبە کە بەک قسە بین بەرامبەری بەلام دلەرەقی و قسەرەقی نەئوینین ھەر ھەبە ئامۆزگاری ھەبەکی وایشی بکەین ، کە بە دەنگێکی بە ھیزو ھێو بێ ، بەلام دوور بێ لەو توندوتیژی و توورەو ترووی ھەو، کە بیخانە شەرم و ریسوای ھەو . . .

بەلام گەلێک جار گوتمان لە یەکیک لە دایکەکان دەبیت کە بە توورەبەسە ھەو دەلی: «ئەم کچە توورەم دەکات و تیکم دەدات! . . . کەواتە ئیو ھەو چون ئەمە لە من داووادە کەن کە ھەر ھەبە کچە شاھێکی بچووک بێ قسە لە گەلدا بکەم؟! . . .

ئەم دایکە توورەبەسە ھەو لەبیر چۆتەو کە کچە کە لە تافیکێ ھەرە سەختی ژبانی خۆیدا بە . ئیمەیش لەم دایکە بۆلەبۆلکەرە دەپرسین: «ئەگەر کچە کەت نەخۆش کەوت و پەزیشک فرمائی دا کە زۆر بە ووردی ھەو چارە نەخۆشی ھەبەکی بکەیت، تا چاک دەبیتەو، دیتەو سەر خۆی، ناخو خوت بێ دەگیری توخنی نەکەوت و، دەرمانی نەکەیت، بام ئەرك و ئازاریشت زۆر بێ و خۆبەخت کردنیشت تووش بێ؟! . . . جا

ئەگەر تۆ بە ھەموو دلێکتەو ھەو لەبەر تەندورستی کچە کەت بگریتە ئەستوی خوت، ئەم چۆن ھەو بۆ ناکەیت لەبەر ھۆش دوروستی ھەبەکی؟! . . . لە ژبانی خیزانیدا چەند تاویکی و ھەلەدە کەوت، کە بە کاری ھەو بێن باوکەکان لەگەل کچە کانیاندا وورە، وورە گفتوگۆ بکەن، کە پەربن لە تیگەبشتن لەبە کتری و لە بێ دەنگ و سەنگی . کە بە ھۆی ئەوانەو کچەکان بەرە بەرە دیتەسەر بیروباوەرە کانی باوکیان کە لەو ھەبە لەسەر ئەوانە تیک چووبوون . ئەو ھێو لیرەدا بە گرنگ بزانری ھەو ھەبە کە باوکەکان ئەو ھەبە پەبوو ھەبە بە خۆیانەو ھەبە، دەبێ کردووەی و بنوین کە لەسەر بنچینە ھەبەکی تیگەبشتوانەو ڕینگەبەکی دیاردی کراو ھەو دامەزرایی، نە سەرچلی تیدا بنوین و نە سەرکیشی .

ھەندێ سەر بەستی یان بەدنی!

واچاکە ماو ھەبە کە بە کچە کە بێخشین کە تیدا سەر بەست بێ . دەست بکات بە تاقی کردنەو سەر تایی ھەبە کانی خۆی، کە ئوبالیان بە ئەستوی خۆی بێ!

، چونکە سەر زەنشت کردنی ھەموو دەمی ، ئامۆزگاری کردنی دووبارە کراو، ھەر لە بەیانی ھەو تا ئیوارە، بۆلەبۆل کردن لە ھەموو ھەلسان و دانیشتیکی کچە کە، لە ھەموو بزوتنەو ھەبەکی ، لە ھەموو نووسراویک کە دەبێخوینتەو، توانج و پلار تیگرتن لە شیو ھەبە قزدا ھینان و خوتارایش کردنیاندا . . . ئەمانە ھەموویان لەوانەن کە کچۆلەکان بئالۆزین توورەیان بکەن کە بیانخەن سەر ئەو ھەبە کە گۆی لە ھێچ ئامۆزگاری ھەبە کە نەگرن . کە با بە ھەبە کە ھێچ ڕینگا پشاندا نیکیش نەدەن . کچ لەم تافی تەمەنیدا ھەز لە بەرەنگاری کردن دەکات، ھەر لەبەر بەرەنگاری کردن . بەلام ئەم بەرەنگاری کردنە تەنیا بریتی ھەبە لە نەخۆشی ھەبەکی بچووک دەروونی کە زۆری بێ ناچی لادەچی . ھەر لەو ھەبە ھەو پەیدا بوو کە لەسەر تایی کار گوزاری ھۆشە بچووکە کەیدا چەند بیرێک بە میشکیدا ھاتو، کە لەو کاتەدا ھۆشە کە ھەبە کە ھەبە کە

نیه که لهوان باشتر بی . هیچ که سایه تی به کی سهر به خویشی نیه
 که لهوان جیاوازی بی! . . . ئنجا ئه و ئاره زووی [خو جوی کرده وه]
 و [نازو جیاوازی] که چه که هیه تی، له زور شیوه دا درده که وی،
 وه که ئه و شیوه به ی له کاتی قسه کردن و هه لسان و دانیشن و
 بزور تنه وه و ده ست و دم و چاو جوولاندنه وه و جل و به رگه
 له به ر کردن و خوړنیک خستن و بزور ننگ کردن و
 نینوک دهره و شانده وه و لووس کردیدا ده نوینی جا هه تا گومان
 به رتسه جوانی و خوین گهرمی خوی زورتر خو و ده داته خو
 جوان کردنی خوی، خوړنیک خستی خوی. کچه که هه
 له سر هم ریگه به دهروات. به لام که زانی ئه و هه موو په نجه ی
 داوتی له پیناوی خو جوان کردن و خو رازاندنه وه ی خویدا،
 به باچووه و کهس خوی تی ناگه یینی و کهس ددان به جوانی
 به کهیدا نانی، ئیتر واز له و هه موو که لویه ل و خو رازاندنه وه و
 خو جوان کردنه ده هیینی و په ناده باسه بهر چه ند ریگه به کی تر بو
 گیشن به و مه به سانه که هیچ فریکیان به سهر ریگاکانی
 پیشووه نیه هه موو هه به ئاواتی ئه وه پشه وه به، که به کامی دلئی
 خوی بگات و ئه و نازداری به ی ده ست بکه وی که له هه موو
 کچه کانی تر جیاوازی له سهر وو هه موویشیانه وه دابرنی ئه وه ی له
 هه موو شتیک زورتر دلئی کچه که بریندار ده کات و ده یخاته
 شهرمه وه، ئه وه به، که هه ست به خوی بکات کرده وه و
 ره وشت و خو و هیزو توانایی و بلیمه تی به کی وای نیه که به
 ئاره زووی خوی سهرنجی که سانی تر رابکیشی. نه له
 خویندنگه دا، نه له کارخانه دا، نه له کاتی کار و فرماندا، نانوینی
 تا سهرنجی که سانی تر رابکیشی تا په نجه ی بو بکیشن و ناوی
 له نا و ناواندا بیری. له به رتسه وه که درده که وی ژماره ی کچه
 دواکه و توره کان و کچه نیوه سهرکه و توره کان زورتره له ژماره ی
 کچه سهرکه و توره کان و کچه به ناویانگه کان. ئه مه یش هه موو دم،
 به جوړنکی تیکرایی، له هه موو شوینیکدا وایه. به لام
 هه ست کردنی کچه بچکوله کان به تالی و ناخویشی
 سهرنه که وتن، له هی کچه گه و ره کان زورتر توندوتیتره! . . .
 ئه وه یش سهرارت به وه به که ئاره زووی خو نوواندن و

کش و فش کردن لای بچکوله کان به . هیتره تا لای
 گه و ره کان! . . .

(ثانی) له یادنامه نهینی به کی خویدا نووسیویه تی:

و چه ند چه ز ده کم خوم له ده ست هه موو به نده به تی به ک
 بزگار بکم و هه موو پیوه ندیک بچرینم، تا له پاش ئه وه خوم ئه و
 پیوه ندانه بو خوم دابنیمه وه، تاوا له هه موو که سیک بکم که
 بزانشن من هه م! . . . به لام داخه کم له م رووه و زور بی
 ده سه لام! . . . هه ر چه ند ده کم نازانم چون بچه دلئی که سانی
 تروه، تا له نا و ئه وانه دا منیش جیگایه که بو خوم بکه مه وه. به لام
 به هه موو په ننگ ئه مه ئه وه ناگه یینی که من به کامی خوم ناگم.
 چونکه من هیشتانه گه یشتوومه ته ته مه نی حه فده سالی! . . .
 ئه م کچه داخی زور چوته دلئه وه. خه فته زور ده خوات
 چونکه خوی وادینه پیش چاو که له جیگایه کی وادایه که پایه ی
 ئه و جیگایه نرمتره که ئاواتی بو ده خوازی و ئاره زو و ده کات ده ستی
 بکه وی. هه روه ها بزیه خه مگین و دل به ئازاره، چونکه هیچ
 که سیک نادوزیته وه که ئه وه نده ی هه لده گری، ریزی لی بگری و
 ئه وه نده ی مافی هه به نازی بکیشی! . . . جا ئه گه ر بمانه وی ئه م
 کچه بگیرینه وه له هه لده کردن و له ئه ندازه نه گرتن، فرمانی
 سهرشانمان ئه وه به که نرخی راسته قینه ی خوی تیگه یینین.
 چونکه ئه و ئه وه نده به خوی ده نازی و ئه وه نده له خوی بابی به،
 له ئه ندازه به دهر نرخ ده دات به خوی. پیوسته له سهرمان بیری
 رووشن بکه ینه وه و چاوه کانی بکه ینه وه تا راستیش به رووتی بیینی
 ، تا زور روو که شی سه وزو سووری پیوه نه نووساوه! . پیوسته
 ئه وه یش بخه ینه میشکی به وه که ئه وه هیچ نه نگی به کی تیدا نیه
 که به شی ئه و له (سهرکه وتن) و (جیاوازی) دا که م بی. چونکه
 هه موو مروفتیک هه ر ئه و به شه دیاردی کراوه ی هه به. هه روه ها
 هه موو مروفتیکش به شی خوی چاکه و خراپه ی هه به، جوانی و
 ناشیرینی هه به، ته وای و ناته وای هه به. مروفتیش هه ر چه نده له
 هه ندی رووه وه که م و کووری هه بی، به لام ده سه لاتیکی سه یرو
 بی ئه ندازه ی هه به له گه شه کردن و پیشکه وتن و گوزران و گه و ره
 بوون دا! . . .

جوه. رینگایهك بکاتهوه بوخوی، له ژيانی پرووداودا نهگه ر کچهکه بیروباویری خوی دهرپری، به هموو هیزو ههپهتهکيهوه مسری دهروات چونکه نهو بروای وایه که بیروباوهپهکانی، هموو تازهن، هموو پیگه یشتوون! نهوهندهش هوگری نهو بیروباوهپانهی خوی دهی، مهگه هر باو داهینه ریک نهو هوگری به بنوینی بو نوخشی دوزراوه کانی خوی! دلشی بهوه روز خوشه، ههست به خوی دهکات که له توانایی یدا ههپه که هه ر خوینه خوی، بیروباوهپری خوی دهرپری، بهرامبه به ژيان و ننداری و کومه لایه تی، به هموو گروگرتیکیشهوه که پیاوان بی یهوه خهریکن.

ههروهها به تهواوه تی لهو باوهپهشدايه که دهتوانی هموو شتیک فیریبی، که نهو بیروباوهپانهیش ده ریانده پری دهربارهی کاروبارو بابه تی ژيان، لهو بیروباوهپانه گه لیک باشتره که پیاوه گه وره کان دهری ده پرن. چونکه نهوانه تازه پیر بوون، به که لکی نهوه نایه که بیروباوهپ دهر پرن. نهوانه لهم چه ر خه دا که تیندا ده ژین له دواي هموو که سه وهن، ههروهك تیشیدا نهژین وایه!.. که چی له گه ل نهوه یشدا، بیره کانی زوو زوو ده گورین. هه رگیز وه کو خویان نامین. جا نهگه ر بیهوی هه ندی بیروباوهپ بخاته که له لهی خویه وه، لهم لاره: بیروباوهپیک و، لهو لایشه وه بیرو باوهپیک تر وه رده گری، بی نه مهی گوئی بداته نهوهی که نهو بیروباوهپانه پنجه وانهی به کترن و له گه ل په کتریشدا ناسازین. کچه که نیمرو له سه ر بیروباوهپیک ده کاته وه. که چی روژیک تر له سه ر بیروباوهپیک تر ده کاته وه که پنجه وانهی بیروباوهپه که ی پیشوویه تی. هه ر ههفته په به شیهوهك ده گورری.

هه رمانگه ده چینه ره نگیکی تره وه. کچه که بیش له مه دا هه ر له هه رزه کاری به که ی خوی ده کات که بیروباوهپه کانی خوی، له شیهویه کی بریار له سه ر دراو، دیاردی کراودا دهرده پری، هه رگیز گوئی ناداته نهوهی بیروباوهپه کانی راستی یان تیدایه یان نا. چونکه له توانایی یدا نیه لهو راستی یانه تیگات!.. نامانجی کچی هه رزه کار نهویه که بکه وینه پینش چاو که که سانی تر

باپهخی بی بدهن!

زور له وه ده توقی که خوی وایته پینش چاو، گوئی نادرتی و که نهفت کراوه. چونکه نهو بهینی تیگه بشته که مه که ی خوی و بهینی بیروباوهپه کانی خوی، به لایه وه وایه که دهی که سانی تر گه شکه داری جوانی و ناوازه یی جل و سه رگه کانی بین. که بشروات به رینگادا سه رنجی هموو که سینک رابکیشی بو خوی ههروهك پیندا هه لیده ن و بلین: په ککوو که جوانیت!..

په ککوو که خوین گه رمیت و دل کیش ده که بت!.. چاو ده پرتیه ئافره تیک له ئافره ته لاسایی که ره وه به ناوبانگه کانی سینهما. خوی خه ریک ده کات به وه وه که خوی وهك نهو جوان بکات و پرازینته وه. نه مجا که ههستی به وه کرد که س گوئی ناداتی و سه رنجی که س راناکیشی، خه م و خه فته دایده گری و دلشی پرده بی له ره نجه پوی و هه ناسه ساردی!..

(نه ندریه) دلئ چوو بوو به خویدا پشتی به زیره کی ی خوی نه ستور بوو.

نهو خوی و ده هاته پینش چاو که له ناو هموو دهسته خوشکه کانی خویدا دیاره، چونکه له زوو ههست کردن به شتدا که سیان نایگه نی له قوولی ههست و تاسه و ته زوویشدا له هه موویان پیشکه و تووتره. له فراوانی تیگه بشتیشدا له راستی کاروبارو بابه تی ژياندا که سیان هاوتای نین. جا نه م بیره هیچ وپووچانه، چاوه ستیان ده کرد، تا نه ندازه په کی گه وره بیش ده بوون به هوئی کامه رانی!.. جا لهو کاته دا که نهو کچه له ناو گیزاوی نه م خوتوکه و خوشی یه دا نو قم بوو بوو، له پر ووتاریك که وته به رچاوی، که له بابته هه رزه کاری و کور و کچی هه رزه کاره وه دوو ابوو. که خویندی هوه، له ناکاو نهوهی بو ده رکه وت که نهو ههست و تاسانه ی به دلیدا دین و نهو بیرو نه ندیشانه بیش، که به میشکیدا دین، بابه تیکی گشتین، به سه ر هه موو که سینکدا دین و که له ته منی خویدا بن و لهو رینگایه وه پرون خوی پیندا دهروات!..

جا کچه که ههست به ره نجه پوی یه کی گه وره ده کات، که ده بینی خویشی وهك هه موو کچیک تره، هیچ نازو جیازیکی

کچ وکوره کان گهم وکووری دایک و باوکه کانیان گهوره ده کهن!

کچه هرزه کاره که پشمان، نیمروکه گه پشتوته راده به کی وهها، که ده توانی دهر باره ی راستی کومه لایه تی و ژبان بیرویاوهری خوی دهر بپری و بریاریشیان به سهر دابدات. کچه که مان تا ساوا بو، به ژبانیکی ره ننگا وره ننگ و گهش و خوشی پاک و خاوینه وه راهاتبوو به لام نیستاکه بهره بهره خهریکه پرده له پرووی راستی پرووی بی ره ننگ و بی نه خش و نیگاره وه، لاده چی له پر، له ناکاو کچه که نه وهی بو دهر ده که ونی، که مروقه کان کرده وه ره ووشتیان پر له گه نگی و نه نگی، له کهم وکووری و ناشیرینی له ناویاندا زورو ستم ده بینی و پشم وقین و رقه بهری چاو بی ده که ونی.

خویه رستی و نالوش و خروش و ناپاکی و لووت به رزی و کله شه قی و ده ست قو و چاوی یانی دیته پیش چاو! ..

به لام له هموو شتیک ناخوشتر بو دلی کچه که نه وهی، که له تمه نه پیدا نه نگی و کهم و کووری باوک و دایکی خوی بو دهر ده که ونی. کچه که نه کهم و کووری یانه له پیش چاویدا گه وره ده نونین. چونکه کوران و کچان سوروشتیان وایه، کهم و کووری باوک و دایکه کانی خویان، گه وره دیته پیش چاو، له نه ندازه به دهر هه لایانده سه نگیین. چونکه نه وانه به لایانه وه وایه که باوک و دایکه کانیان له هموو هیزو ده سه لات و کرده وه ره ووشتیکی جواندا بی هاوتان، کهس له وان به ره وژووور نه! نتجا که نه وه یان بو دهر کهوت:

باوک و دایکه کانیان نه نگی و کهم و کووری یان هه یه، به جگار بی دلته ننگه ده بن. جا نه هیوا نه مانه یان، نه وره نجه پرویی به یان، وایان لی ده کهن، که نه و خه وشه و نه کهم وکووری یانه یان

گه وره تر بینه پیش چاو! ..

همه (ماری کلود) ه. نیشانه ی هه ناسه ساردی وره نجه پرویی پیوه دیاره. جاری وایش هه یه، له تاو ئیش و نازاری دلی خوی، ههستیکی نه ناسراو دلی به دلیداو کیشی ده کات بو نه و کاره ساته نه ناسراوهی که پی ده ئین: «مردن!». هوی نه وه ییش نه وه یه که له بی بهختی خوی نه وهی لی ناشکرا بو: که باوکی له دهر وه خهریکسی کرده وهی نه ننگه، که له سه رخوی و له سه رخیزانه که ییشی زور گران ده که ونی! .. که سه رنجی دا دایکی شی له وه زور پیش ده خواته وه، کچه که زور شتی پنجه وانه ی به کسری به دلدا دلی. جاریکیان نه وهی به دلدا دلی که واز بهختی وئی ده ننگ بی له وباره.

جاری وایش هه یه ده یه ونی به گز نه و باره دا بچی. له به ره نه وه (ماری کلود) له کانگای دلیه وه تاوات بو نه و روزه ده خوازی که باوکی په شیمان بینه وه له کرده وهی خوی و وه ک خوی لی بینه وه. به لام کچه که وهرس ده بی له وهی که تاواته که ی نایه ته دی هه ناسه ساردی وره نجه پرویی به که ی ده بینه هوی په یدا بوونی ههستیکی سهیر له ناو دهر وونیدا. کچه که خوی شی به گونا هبار دیته پیش چاو!

همیش ناوی [هیلین] کچی پیاونیکی تره به لام زن و پیاونیک کردوویانه به کچی خویان که زور نازی ده کیشن و به ته نگیه ون. که چی له گه ل نه وه ییشدا هم بیرانه به میشکیدا دین: «بوچ خوی شی باوک و دایکی راسته قینه ی نه بی وه مندالانی تر؟ .. نه ی باوک و دایکه که ی خوی چون توانی یان وا به ره لالی بکه ن؟! .. بی گومان هم جزره بیرانه که چرپه ده کن به لای میشکیدا، له نه جامدا وای لی ده کن که هه ست و ابکات به خوی پایه که ی له پایه ی هاوړیکانی و دوسته خوشکه کانی نرمتره! له وه ههسته یسه وه تووشی نه وه دلی که له دواوړوی خوی دوودل بمینته وه!

(هه نریت) ییش هیشتا مندالیکی ساوا بوو که (بازاره ره شه) له

نسوی جیهانومه تازه دهرکه وتیوو پاشان که گوره بوو، و بووه کچیکی پیگه بشتوو ناچار بوو تهویش فیری فروفیل بیی، تا بتوانی له ناو تهو بازاره ره شه دا پیوستی ژسانی خوی بکری! . . . پاش تهوی کچه که تهوی دی گوره کان چون لهو فروفیلیازی به دا شاره زایی یان پهیدا کردوو دهست ویردی دنونین ئیتر پیی نه کرا، له شونینکی وادا که تییدا گوره بوویوو، دهست بهرداری بیروباوه کانی کردهوو ره ووشته باشه کان نهی . . . بویه کا تهویش به دخوو دهرچوو! . . .

کچه هرزه کاره کان هزده کن زوو بگه نه تافی لاونی

کچه کانمان هزده کن زوو بگه نه تافی لاونی و تافی ژهینی .
 نه منده په له پهل ده کن بو تهو نارامیان له بهر دهری .
 تهووش له بهر تهویه که هتا مندال بن هیچ ئاواتیکیان بو ناپه ته دی . کچه که له کانگای دلپهوه =

ئاره زووی تهوه ده کات که تمه نی زوو تپهر بکات . چونکه تهو له دوار ژودا ته مانه ی دپته پیش چاو: میرد، مندال، کارو پیسه یه کی وایش که به دلی خوی بی و که له دهستی بیت به باشی هلی بسورینی! . . . هرچی کچه کریکاره کانیشن له گهل کچه لادی بی به بچوو که کاندا سالانی داهاتوویان به جورینکی ناخوشتتر و سه ختر دپته پیش چاو له چاو سالانی ئیستا که یاندا . جا له بهر تهوه تهو کچانه له هموو کچه کانی تر زورتر به دواي ژسانی پر تاسه و ته زوودا ده گه رین . زورتریش له وان راده کن به دواي بیرکردنه وی بوش و ئاواته خه ودا! . گهلک جاری وایش ههیه که تو به سر سورمانیکه وه له خوت دهرسیت: کچه کم لهم چوار پینج ساله ی دواي یه دا چند گورراوه؟! . . . له راستیدا تو له ودا بیانوت ههیه که بهو چه شنه سرت سورماوه لهو گورانه گوره یه ی که به سر کچه که تدا هاتوو .

چونکه تو له وه پیش و راهاتبووی، که کچه که ی خوتت

ده دی، بریتی بوو له یه کیک که رۆز به رۆز ده ژیا . نه گلارای ی هه بوو، نه گوی ده دایه هیچ شتیک مل که چ بوو، هرچی یه کی پی ده گوترا به جی ده هینا دلنیا بوو له هموو که سینک، باوه ری پی ده کردن زور به ی جار ان توی به دلدا ده چوو . ریزی له بیروباوه په کانت ده گرت . ده مه قالی له سر نه ده کرد له گهلندا .

کچه ئیستا که کچیکی بچووکی تازه پیگه بشتوو ده بینیت له بهر ده متدا:

سه رکیشی ده کات ، خوی له راستی دهر بازده کات، به رهو نه ندیشه و ئاواته خه و ده چیت که تماشای ژبانی ئیستای خوی ده کات ، هیچ وپوچی دپته پیش چاو . له بهر تهوه وای لی دی که به هموو کولی دلپهوه چاوه روانی دوا رۆزی خوی بکات . دلپیشی تنگه ، پره له خه و خهفت، پره له گلارای تهو خه و خهفته تیش پالی پیوه ده نی بگه ری به دواي (دلداری) دا .
 تهی چون و نابی؟! . . . تهوئک که له دایک بوونی ههست کردن به ره گه ز بازی خوی، به چاوی خوی بیینی، کاره ساتی ههستی تهو ره گه ز بازی یه یی وه که تماشاکاهیک بیته پیش چاو که چیرۆکی تیدا لاسایی ده که نه وه! ته نانهت ئیستا که تو له بهرام بهر کچیکدای که ده یه وی جیگای خوی بکاته وه له ناو که سانی تر دا که ده یه وی خوی بنوینی به سر که سانی تر دا .

هموو ژبانی پی پر بووه له شتی پیچه وان! . هه لهو کاتدا که وات دپته بهر چاو:

که له له ره ق و لووت به رزو له خو بیایی بوو، و پشت به خو به سته، کچه زوری پی ناچی ده بیینی به خویدا رانا په رموی هیچ شتیک بکات . دوو دل له خوی، دلنایش نیه له بیروباوه په کانی خوی! . هرزه کاره کان، به کور و کچه وه، هه موویان لهم تنگ و چه له مه ی ژبان وه تیده پهرن . جا لیره وه یه که گوررانیکی زور به سر گه شه کردنی گیانیاندا دی له گهل تهویشدا بو باو که کان ئاسانه که له گهل کوره کان و کچه کانی خویاندا ریک بکهون . تهویش کاتیک ده بی که تهو کور و کچانه گوره بووین . که کچه کانت گوره بوون لیت نزیکتر

دەبنەو، لەو دەمەی کە منداڵ بوون. ئەوساکە لە توانایی یاندا هەبێت کە هەستیان وەک هەستی تۆی لێ بێ. ئەوانیش لە خۆشەویستیدا بەرامبەریت بکەن بە واتایەکی تر دلت رابگرن. بەلام بە مەرجی کە تۆیش پشیمان بێ بێستیت و باوەریشیان بێ بکەیت.

ئەي باوك و دايكەكان! ئەوەتان لەبیرنەچیت کە ئیو دەتوانن زۆر کار لە کچەکانتان بکەن، دەسلەتتان زۆر بەسەریاندا کە هیزی کەسا یەتیتان و، بێرکردنەوی راست و دوروستان و بێروباوەرەکانتان، کە کردەوی کچەکانتان بەرامبەرتان دیاردی دەکەن. زۆر جاری وا هەبێت کچەبچکۆلەکان خۆیان بەو دەنۆسن کە گەورەکچەکان سووک و ریسوا بکەن! لەگەڵ ئەمەشدا، ئەو کارە گەورەکچەکان دەیکەن لە کچە بچکۆلەکان، هەر لە کاری چاوبەست دەکات. چونکە کچی هەرزەکار پێوستی بە خۆرشتیک هەبێت بۆ دلت ناسکی بەکی خۆی جا ئەگەر توانیت ئاراستە ی بکەیت بۆ لای هونەرە جوانە رەنگاوەرەنگەکان، وەک: سازو ئاواز و گۆرانی و وێنەکیشان و پەیکەرتاشین. . . لە راستیدا یارمەتی بەکی گەورە دەدەیت، لە بەکارهێنانی و ئەو هیزو تینە شارراوەیەیدا کە لە دلت ناسکی بەکی هەو پەیدا بوو و پەنگیشی خواردۆتەو لە دلت و دەروون و مێشکیدا ئەوساکە کچەکە لەنگەری خۆی دەگریتەو. ئەگەر توانیشت لە شێوەیەکی ژیرانەو بەئەندازەدا یارمەتی بەدەیت لە بێرکردنەویدا لەبابەت رەوشت و کرداری خۆیەو، لە راستیدا یارمەتی بەکی باشی دەدەیت کە لە دەست بەندەیی سوروشتی خۆی و لە دەست پێوەندی هەوس و ئارەزوو و دەمار بزوتنەوی خۆی رزگاری بێ چونکە هەر ئەو هەست و تاسەو دلت بزوتنەوانە بوون کە ووروزاون و، هوروزمیان بردۆتە سەری وگەلێک جارێش بیریاری خراپ خرایان بێ داو! . . . جم و جۆل و بزووتنەو، نەخۆشی ئاوانەخەو چاک دەکەنەو تا قی کردنەوی راستەقینەیش وا لە کچەکە دەکات کە خۆی رابگریت کە بیریاردات بە سەر توانایی مروڤدا، کە ئەویش تی بگات، مروڤ تا چ ئەندازەیک دەتوانی پێشکەوی

وسەرکەوی کەواتە بپوستە لەسەرمان چەند کاروفرمانیك دیاردی بکەین بۆ کچەکانمان کە لە ناو مالدای خۆیان پێو خەریک بکەن هەروەها لە دەرشەو و بیانخەین سەر کارگوزاری بەکە لە کۆری کۆمەلایەتیدا، وەک ئەوێ کە بیانکەین بە ئەندامیک لە کۆمەلە چاکە بەخشەکاندا کە یارمەتی پیاوی پێرو منداڵ دەدەن، کە سەرپەرشتی ئەو فرمانە دەکەن.

دیارە لێرەدا مەبەسمان ئەوەنیە کە کچەکە بخەیت ناو ئەو کۆمەلەنەو کە ئەندامەکانی حەز بە هاوڕەش بوون دەکەن لە گرو و بەرەبەرەکانی زانستی پر لە گیر و گرتندا چونکە لە باریکی وادا دەبێ ئەمەندە بە تەنگ کچەکانمانەو بێن کە هەر رینگایەکیان پشان دان پێدا بپۆن دەبێ لە پێشەو لەسەر بنچینە بەکی زانستی و لیکۆلینەو بەکی ئەوایان تیدا کردبێ ئنجا بیریارمان لە سەر ئەو رینگایە دای. کچەکان لە تەمەنی هەرزەکاریدا، لە رینگایەکی گرنگی ژیرانیانەو تێدەپەرن زۆر هەستی بە هیز هوروزم دەبنە سەر دلت و دەروونیان تووشی زۆر رەوشت و خووی بەدو توندو تیز دەبن. کردەوی زۆر نابەجێیان لێ روو دەدات وایان لێ دتی تووشی دوو دلتی دین لەگەڵی خۆیان وەرس دەبن بۆلەبۆل دەکەن دلیان تەنگ دەبێ هەست و تاسەو تەزوویان زوو گرەدەسینی زووش دەژاکین و کزو سیس دەبن! . . ئەو پەنج و کۆشەیش کە باوک و دایکەکان بەختی دەکەن لە پێناوی ئەویدا، کە لەگەڵ کچە هەرزەکارەکاندا هەل بکەن و بە پێی بیرو هۆشی ئەو بپۆن بە رێو بپگومان یارمەتیان دەدات کە چارەبەکی بە کەلکی بۆ بدۆزنەو لەو چەند تاو ناسکەدا، کە لەم بەشە پرتەنگ و چەلەمە ی ژیرانەیدا، لە رینگا پشاناندانی کچەکاندا کاریان سەرگیری پێوستە لەسەریان هەندێ رەوشت و خووی لاوان بگرن وەک: دلتسوزی و کارگوزاری و خۆین گەرمی و، خواستیکی بەهیزو هەرت و بە خۆدا راپەرمسوون. جا بە هۆی ئەم رەوشت و کردارەو بە کە بتوانن فرمانی خۆیان بەجێ بهێنن بەرامبەر کۆرەکان و کچەکانی خۆیان لە شێوەیەکی (بەکسانی) دا! . . .